

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12C/205/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115209998
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4115209998.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcov: 1. L. C., nar. X.XX.XXXX, bytom M. C. XXXX/X, C., 2. P. C., nar. XX.X.XXXX, bytom M. C. XXXX/X, C., 3. U. C., nar. XX.X.XXXX, bytom M. C. XXXX/X, C., všetci zast. Alan Strelák, advokát, so sídlom Na vŕšku 12, Bratislava, proti žalovaným: 1. R. B., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXXX/X, A., zast. Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom Hlavná 6, Šaľa, 2. Wústenrot poisťovňa, a.s., IČO: 31 383 408, so sídlom Karadžičova 17, Bratislava, o návrh na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

r o z h o d o l :

I.Súd žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietá.

II.Žalovanému v 1. rade súd náhradu trov konania nepriznáva.

III.Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 25.000 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV.Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 25.000 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V.Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi v 3. rade sumu 15.000 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI.Vo zvyšnej časti náhrady nemajetkovej ujmy súd žalobu zamietá.

VII.Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobcovia sa žalobou doručenu súdu dňa 13.4.2015 domáhajú ochrany osobnosti, náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 130.000 eur, a to žalobcovia v 1. a 2. rade každý z nich sumy 50.000 eur a žalobca v 3.rade sumy 30.000 eur, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 10.4.2012 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej utrpel poškodený U. C. - manžel žalobkyne 1 a otec žalobcov 2,3 zranenia nezlučiteľné so životom, na následky ktorých dňa XX.X.XXXX zomrel. Tým došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcov, dôsledky tragickej udalosti sú neodstrániteľné, ako jediný účinný nástroj zmiernenia spôsobenej ujmy sa javí zadosťučinenie v peňažnej forme.

2.Právny zástupca žalobcov na pojednávaní uviedol, že žalobcovia trvajú na podanej žalobe, na skutkových tvrdeniach aj na právnom zdôvodnení. V dôsledku tragickej dopravnej nehody prišli o manžela a otca. Bola to ich blízka osoba, živiteľ rodiny, morálna autorita, podporovateľ v štúdiu, vo voľno-časových aktivitách, trávili spolu dovolenky, voľný čas. Bol neoddeliteľnou súčasťou ich života.

V dôsledku jeho smrti prišli o manžela, otca, podporovateľa. Bolo im znemožnené ďalej rozvíjať svoj rodinný život. Je to závažný zásah do ich životov, kvalita života klesla, ich život nikdy nebude taký ako predtým. V takomto prípade morálna satisfakcia nepostačuje, preto žiadajú finančnú náhradu a to žalobca v 1. rade sumu 50.000 eur, žalobca v 2. rade 50.000 eur, žalobca v 3. rade 30.000 eur. Cena ľudského života sa vyčíslíť nedá, z tohto pohľadu sú žalované sumy nízke. Žalobcovia žiadajú, aby súd zaviazal žalovaných 1-2 spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni 1 - 50.000 eur, žalobcovi 2 - 50.000 eur, žalobcovi 3 - 30.000 eur. Je to subjektívny pocit žalobcu v 2. rade, on citovú ujmu pociťuje intenzívnejšie, vyjadrená tým je citová ujma žalobcu v 2. rade, diagnostikovali cukrovku. Toto ochorenie často vyvoláva stres. Tak tomu mohlo byť aj v tomto prípade. Stres bol spôsobený smrťou otca.

3. Žalobkyňa v 1. rade na pojednávaní uviedla, že je bolestivé o tomto hovoriť. Aj keď od nehody prešlo už 5 rokov. S manželom sa brali, keď mala 18 rokov, on mal 25 rokov. Mali neskutočne dobrý vzťah, bol pre ňu manželom, ocom aj bratom. Na jeho pohreb prišlo asi 1.000 ľudí. Bol vynikajúci človek, mal dobré srdce. Nikto ho nevidel zamračeného. Bol športovec. Po roku a pol sa narodil syn U.. Je to verná kópia svojho otca, volá sa po ňom. Pohybmi, rečou pripomína manžela. Nechal sa tak aj zarásť. Manžel sa im venoval, živil ich, živil sa rukami. Bol zručný, spoločenský. V čase nehody starší syn začal študovať na vysokej škole, mladší syn končil základnú školu. Syn P. je citlivejší, jej bude chýbať do konca života. Milovali sa. Plánovali, že pôjdu za ním do Rakúska, krátko pred smrťou si tam našiel prácu, zamestnal sa v jedenej firme. Začala sa učiť nemčinu. Manžel bol živnostník v oblasti stavebných prác, prerábala interiéry. Finančné prostriedky sa skresali. Bola zamestnaná u manžela, mala obchod s bižutériou. Ten musela zrušiť. Asi mesiac bola doma. Potom sa zamestnala, zobrala prvú prácu, ktorá bola ponúknutá, žehnila v sklade dva roky veci. Vyhovovalo jej to, že bola zavretá v sklade. Ľudia ju zastavovali, vypytovali sa. Manžel bol v kóme 17 dní, časť v Leviciach, časť v Bratislave. Starší syn študoval v Brne, mladší syn išiel po strednej škole pracovať. Rozhodol sa tak s finančných dôvodov. Bývali a aj bývajú v 3-izbovom byte, mali finančný problém ho utiahnuť. Starší syn popri štúdiu si sám zarábala. Boli manželmi 25 rokov, v čase nehody mal manžel 47 rokov. Mali veľmi dobrý život. On bol rodinne založený. Pomáhal s deťmi. Byť si prerobili. V byte býva so synom P. Chodievali na dovolenky s deťmi, na výlety cez víkendy, po Slovensku, aj do zahraničia. Manžel od malička hrával futbal, viedol k tomu aj synov. Dlhú dobu trvalo kým si uvedomila čo sa stalo. Nechcela tomu uveriť. Doma ho všade vidí, aj v meste, pripomínajú ho miesta kam spolu chodili, piesne, on si rád spieval, hocikedy priniesol kvety. Robil aj v Holandsku, priniesol z cesty vždy veci, deťom hračky. Vianoce boli u nich vždy krásne. Syn U. žije v Čechách, P. je s ňou. Po smrti manžela to musela zvládnuť, nevyhľadala odbornú pomoc, nebrala žiadne lieky, kvôli P. to musela zvládnuť, musela mu byť oporou. Nenosila kvôli nemu dlho čierne veci. Syn P. má strach z ihly, opakovane s ním bola na odbere krvi, tam odpadol. Nechal si vytetovať na rameno podobizeň svojho otca. Chce ho nosiť stále pri sebe. Terajší partnerský život nemá žiadny, údaj z facebooku, kde je uvedené, že žije vo vzťahu je tam uvedený omylom, označila to preto, lebo ju nebavilo podpichovanie a rôzne konšpiračné teórie okolo nej. Urobila si opatrovateľský kurz, pracujem v Domove dôchodcov, 2 roky, má príjem 450 eur.

4. Žalobca v 2. rade na pojednávaní uviedol, že otec mal ťažkú autonehodu, vtedy sa mu zrútil celý svet. 17 dní bol otec v nemocnici, každý deň ho chodili pozerať, bol v kóme. Nereagoval. 27.4. ho išli pozrieť, mama zvonil telefón, povedali jej, že otec zomrel. Trpel stavmi úzkosti, absolvoval rôzne vyšetrenia, diagnostikovali mu panickú poruchu. Liečil sa, užíval antidepresíva, liečil sa ambulantne. Bolo to od nehody, vtedy mal 15 rokov, lieky užíval až do minulého roka. V súčasnosti žiadne psychiatrické lieky neužíva, ani nechodí na psychiatriu na kontroly. Vo februári 2017 mu diagnostikovali cukrovku prvého typu. Bol týždeň v nemocnici, užíva inzulín. Lekári mu povedali, že toto ochorenie sa u neho prejavilo pravdepodobne zo stresu, ktorý prežil v posledných rokoch. Otec bol najlepší, hrávali sa s hračkami, športové hry, keď mal čas tak ho venoval jemu a bratovi, učil sa s nimi, viedol k športu, k štúdiu, venoval svoj voľný čas. Keď boli menší, chodieval pracovať do Holandska, v poslednom období do Rakúska, inak pracoval normálne ako každý iný človek, bol živnostník. Cez prázdniny chodili k moru do Chorvátska, do Bulharska, cez víkendy chodievali k starým rodičom do A., trávili čas ako rodina, alebo chodievali na vinicu. V súčasnosti býva s mamou. Skončil strednú školu Obchodnú akadémiu, pracuje v Jadrovej elektrárni Mochovce. Má priateľku. Asi rok po otcovej smrti si dal vytetovať jeho podobizeň. Jeho stratu pociťuje stále rovnako, vnútorne trpí stále každý deň, aj keď to navonok možno nie je vidieť, pripomínajú ho knihy, filmy, obľúbené pesničky, jeho veci oblečenie, vždy si na neho spomenie.

5. Žalobca v 3. rade na pojednávaní uviedol, že v čase nehody študoval na vysokej škole v Brne, večer volala mama, že otec mal autonehodu, vycítil, že je to vážne. V tom čase mal priateľku, tá bolo veľkou

oporou, vďaka nej to zvládol. Mal aj také úvahy, že nechá školu, že príde domov a bude pomáhať mame. Otec ho viedol k štúdiu, vie, že by si to neželal. Otec bezvládne ležal, nemôžete mu povedať to čo chcete, resp. môžete, ale on vás nepočuje. Celú dobu dúfali, že to zlepší, hovoril s primárkou, povedala, že je to mozgová smrť, že je to beznádejný prípad. S otcom komunikovali často, každý deň, každý druhý. Snažil sa chodiť domov každý víkend, každý druhý víkend. Hrávali v jednom tíme futbal, bola to okresná súťaž, otec bol tréner dorastu. Otec ho viedol ku športu, keď bol v 5. roč. na základnej škole mu povedal, že chce hrať hokej, jemu sa to zdalo smiešne, pretože ho vždy viedol k futbalu, ale nepovedal ani slovo, kúpil výbavu, hokej nie je lacná záležitosť. Po základnej škole sa rozhodol kam pôjde ďalej, išiel študovať do Piešťan na záhradnícku školu v spolupráci s hokejovým klubom, tam hrával hokej ešte dva roky počas strednej školy, potom s tým prestal kvôli korupcii. Vrátil sa k futbalu, hrával v doraste a potom aj v mužskom tíme. V piatok mávali tréningy, v nedeľu bol zápas. V sobotu trávili čas s rodinou. Stratu otca pociťuje ťažko, okrem svojej bolesti znášam aj bolesť mamy a brata. Oveľa ťažšie by to zvládol, keby nemal priateľku. Zvládol to sám. Neužíval žiadne lieky. Skončil bakalárske štúdium, potom mal rok pauzu. Našiel si zamestnanie a v súčasnosti pokračuje v štúdiu externe popri zamestnaní v Lednici. Pracoval v Opave, kde žije s priateľkou, ako záhradník, v súčasnosti pracuje vo firme TEVA. Prednášky a skúšky má v Lednici každý druhý víkend. Domov chodíva asi raz za mesiac. Snažia si spolu dohodnúť aj dovolenku, aby boli viac času spolu.

6. Právny zástupca žalovaného v 1. rade na pojednávaní uviedol, že trvá na písomnom vyjadrení k veci. Je nesporné, že žalovaný 1 viedol osobné motorové vozidlo, pri ktorej utrpel p. C. zranenia. Žalovaný 1 nespochybňuje, že žalobcovia utrpeli týmto ujmu, chápe ich postoj, avšak jeho tvrdenie je také, že nie je v konaní pasívne vecne legitimovaný. V čase nehody bol zamestnancom spoločnosti Eurotechnic s.r.o. a to na základe pracovnej zmluvy zo dňa 19.3.2012, pre zamestnávateľa vykonával prácu elektromechanika. Zamestnávateľ ho vysielal na elektromontážne cesty. Takto to bolo aj dňa 10.4.2012, keď bol na ceste do Prahy. V čase dopravnej nehody plnil pokyny svojho zamestnávateľa a presúval sa na miesto určené zamestnávateľom. Podrobnejšie sa k okolnostiam vyjadrí sám žalovaný. § 420 ods. 2 OZ poskytuje ochranu zamestnancom, ktorí nezodpovedajú priamo poškodeným osobám, ale zodpovedajú svojmu zamestnávateľovi v rozsahu pracovno - právnych predpisov. Z opatrnosti namieta aj výšku uplatňovanej nemajetkovej ujmy z dôvodov uvedených v písomnom vyjadrení. Vo vzťahu k žalovanému 1 žiada žalobu zamietnuť.

7. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní uviedol, že dňa 10.4.2012 sa jednalo o pracovnú cestu, v aute boli traja, išli do Prahy. Pre zamestnávateľa pracoval ako elektromechanik. Na takéto pracovné cesty bol vysielaný častejšie. Skoro každý deň, každý týždeň, chodieval do Prahy, do Bratislavy, Levice, Trnava, Nitra. Konkrétne 10.4.2012 išli do Prahy, prerábala sa celá elektrická sieť v Tesco. Jednalo sa o pracovnú cestu, ktorá mala trvať 14 dní. V práci to fungovalo tak, že na konci týždňa riaditeľ p. T. B. povedal, aby si prišiel po auto a povedal kam ďalší týždeň bude vyslaný. Takúto informáciu od neho dostal ústne. Písomne on nič nedal, žiadny takýto pokyn. Dopravnú nehodu riešil aj so svojím zamestnávateľom, on sa na miesto hneď dostavil.

8. Zástupca žalovaného v 2. rade na pojednávaní uviedol, že trvá na písomnom vyjadrení k veci. Nesúhlasí s argumentáciou žalobcov, predložil uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/219/2016. Poukazoval na bod 13 tohto rozhodnutia, kde je uvedené, že nemajetkovú ujmu za zásah do osobnostných práv usmrtením blízkej osoby je možné uplatňovať len mimo rámec inštitútu zodpovednosti za škodu, teda podľa § 11 OZ. A povinnosť poisťovne na plnenie z povinného zmluvného poistenia sa nevzťahuje na náhradu nemajetkovej ujmy vyplývajúcej z § 13 ods. 2 OZ. Ďalej je tu uvádzané, že súdny dvor v rozsudku nevyložil, či v rámci posudzovanej vnútroštátnej právnej úpravy poistného krytia povinného zmluvného poistenia je zahrnutá aj náhrada nemajetkovej ujmy spôsobená blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode. Nijakým spôsobom nebolo spochybnené, že náhrada nemajetkovej ujmy nespadá do povinného zmluvného poistenia. Žiadal žalobu zamietnuť.

9. Svedok T. Y. na pojednávaní uviedol, že bol zamestnaný vo firme Eurotechnic ako elektrikár, aj žalovaný v 1. rade ako elektrikár. Čo sa týka dopravnej nehody, bol spolujazdec, driemal, prebral sa keď leteli, boli na ceste buď do Prahy, alebo do Českých Budějovic. Cestovali do Čiech, tam robili. V Českých Budějoviciach mali zákazku na hoteli, tam sa robila elektrina a v Prahe robili v Tesco. V aute bol s nimi ešte L. B.. Firma ich vyslala na služobnú cestu, bol to majiteľ firmy. Keď ich vysielal na služobnú cestu, prebiehalo to tak, že mu zavolať, povedal kedy sa odchádza z Nitry, povedal koľko budú pracovať, aby si pripravili veci. Takýto pokyn dostal ústne, papier k tomu žiadny nemal.

10.Svedok L. B. na pojednávaní uviedol, že mali ísť pracovať do Čiech, vyzdvihli ho ráno, v aute spal. V aute bol on, žalovaný v 1. rade a T. Y., išli robiť do Čiech elektrikárske práce. Vyslala ich tam firma, vysielanie na pracovné cesty prebiehalo tak, že sa predtým stretli, nadriadený povedal čo sa má spraviť.

11.Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov, oboznámením sa s obsahom spisu a to žalobou, vyjadrením žalovaného v 3. rade zo dňa 10.6.2015, poisťnou zmluvou zo dňa 28.12.2011, rozsudkom OS Nové Mesto nad Váhom 10C/149/2012, rozsudkom KS v Prešove 12Co/89/13, písomným vyjadrením predkladaným SR vo veci prejudiciálneho konania C/22/12 vo veci Haasová, výpisom z obchodného registra spoločnosti Eurotechnic, s.r.o., rozsudkom NS SR 3Cdo/301/2012, vyjadrením žalovaného v 1. rade zo dňa 10.6.2016, pracovnou zmluvou žalovaného v 1. rade, rozsudkom KS v Žiline 9Co/176/2016, vyjadrením žalobcu zo dňa 13.3.2017, výpisom zo živnostenského registra U. C., lekárskou správou, výplatnou listinou, uznesením NS SR 8Cdo/219/2016, dokladmi z facebooku, rozsudkom KS v Bratislave 3To/124/2015 a zistil tento skutkový a právny stav:

12.Žalobkyňa v 1. rade je vdova po U. C., zomrelom XX.X.XXXX. Manželstvo uzatvárali v čase, keď mala žalobkyňa 18 rokov, nebohý U. C. mal podľa jej výpovede 25 rokov, ich manželstvo trvalo až do tragickej nehody v roku 2012. Z ich vzťahu pochádzajú dve deti - žalobcovia v 2. a 3. rade.

Dňa 10.4.2012 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej U. C. utrpel zranenia nezlučiteľné so životom, na následky ktorých dňa XX.X.XXXX zomrel. Dňa 10.4.2012 došlo na diaľnici D1 v smere z Trnavy do Bratislavy k dopravnej nehode. Žalovaný v 1. rade pri preraďovaní sa zo stredného pruhu do pravého jazdného pruhu sa nedostatočne venoval riadeniu motorového vozidla, nesledoval pozorne situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho narazil do pred ním jazdiaceho osobného motorového vozidla Kia Sorento EČV: C. XXX K. ktoré vyšlo z pevného povrchu diaľnice mimo vozovku, kde sa viackrát prevrátilo. Pri dopravnej nehode utrpel poškodený U. C. zranenia nezlučiteľné so životom na následky ktorých dňa XX.X.XXXX zomrel. Žalovaný v 1. rade bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 1T/24/2015 zo dňa 22.9.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/124/2015 zo dňa 1.3.2016 uznaný vinným pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2, písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona.

Pôvodne bola žalovaná aj spoločnosť EUROTECHNIC s.r.o. ako prevádzkovateľ motorového vozidla Volkswagen Golf EČV: M. XXX Y. a súčasne zamestnávateľ žalovaného v 1. rade. Žalovaný v 1. rade bol v čase dopravnej nehody 10.4.2012 zamestnancom spoločnosti EUROTECHNIC s.r.o., svedčí o tom pracovná zmluva zo dňa 19.3.2012.

Spoločnosť EUROTECHNIC s.r.o mala ku dňu dopravnej nehody 10.4.2012 uzatvorené povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného v 2. rade na základe poisťnej zmluvy zo dňa 28.11.2011, predmetom poistenia bolo osobné motorové vozidlo Volkswagen Golf EČV : M. XXX Y..

Nebohý U. C. bol živnostníkom od 11.11.2002, svedčí o tom výpis zo živnostenského registra, podnikateľský subjekt ukončil svoju činnosť k 27.4.2012. V poslednom období bol zamestnaný v Rakúsku. Z výplatnej listiny za obdobie od 19.3.2012 do 27.4.2012 vyplýva, že jeho brutto príjem bol 3.923,47 eura.

Žalobca v 2. rade bol liečený v psychiatrickej ambulancii od 7.3.2013 pre úzkostne depresívnu poruchu psychoreaktívnej genézy po smrti otca. Vyplýva to z lekárskej správy MUDr. R. U. zo dňa 26.11.2014 a ku dňu podania správy bol stále v ambulancii psychiatra liečený.

13.Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 OZ, škoda je spôsobená právnickou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú, ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovník má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,
- d) ušlého zisku.

14. Čo sa týka žaloby podanej vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, tento sa v konaní bránil tým, že nie je vecne pasívne legitimovaný. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán sporu vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhajú od žalovaného v 1. rade náhrady nemajetkovej ujmy, z dôvodu, že bol v čase nehody vodičom vozidla Volkswagen Golf a priamym pôvodcom zásahu do ich osobnostných práv. V konaní bolo preukázané výpoveďami svedkov Y. a B., že sa v deň dopravnej nehody 10.4.2012 jednalo o pracovnú cestu a v takom prípade nenesie zodpovednosť za spôsobenú škodu, či nemajetkovú ujmu sám žalovaný v 1. rade ale jeho zamestnávateľ, spoločnosť Eurotechnic s.r.o. a to s poukazom na ustanovenie § 420 ods. 2. OZ, v zmysle ktorého sám žalovaný v 1. rade ako fyzická osoba za škodu nezodpovedá, ale zodpovedá právnická osoba, ktorá ho použila na činnosť, pri ktorej vznikla škoda. To, že žalovaný v 1. rade bol v pracovnoprávnom vzťahu so spoločnosťou Eurotechnic s.r.o. vyplýva z pracovnej zmluvy zo dňa 19.3.2012. Žalovaný v 1. rade bol v rámci výkonu práce elektromechanik vyslaný dňa 10.4.2012 na vykonanie elektromontážnych prác do Českej republiky. Potvrdili to v konaní vypočutí svedkovia Y. a B.. To znamená, že v čase dopravnej nehody žalovaný v 1. rade plnil pokyny svojho zamestnávateľa a presúval sa na miesto ním určené na miesto vykonania práce. Do rámca činnosti zamestnávateľa patrí činnosť jeho zamestnanca, ktorá je výkonom jeho zamestnania, plnením pracovných povinností, vrátane úkonov s tým priamo súvisiacich potrebných pred začiatkom práce alebo po jej skončení, ale aj taká činnosť, ktorej nechýba priestorový, časový a vecný vzťah k činnosti zamestnávateľa. / R 55/1971/. Analogické použitie § 420 ods. 2 OZ na právne vzťahy z ochrany osobnosti je možné s poukazom na § 853 ods. 1 OZ, podľa ktorého občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené, sa spravujú ustanoveniami OZ, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie, aj s poukazom na rozhodnutia NS ČR sp.zn. 30 Cdo/1509/2011,

30 Cdo/73/2003, 28 Cdo/932/2002. Žalobcovia pôvodne správne žalovali aj spoločnosť Eurotechnic s.r.o. ako prevádzkovateľa vozidla a zamestnávateľa žalovaného v 1. rade, ktorý zodpovedá za zásah do ich osobnostných práv, avšak konanie voči spoločnosti Eurotechnic s.r.o. bolo zastavené, nakoľko obchodná spoločnosť bola zrušená bez likvidácie a vymazaná z obchodného registra, zanikla teda jej spôsobilosť byť stranou sporu, ide o neodstrániteľný nedostatok / podmienku/ konania. Súd žalobu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade zamietol, pretože dospel k záveru, že žalovaný v 1. rade nie je v konaní pasívne vecne legitimovaný.

15.Ďalej sa súd musel vysporiadať s otázkou, či nároky žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnené voči žalovaným sú v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. kryté z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, čo žalovaný v 2. rade namietal. Poukazoval na rozsudok NS SR sp.zn. 3 Cdo/301/2012 zo dňa 31.3.2016, uznesenie NS SR sp.zn. 8Cdo/219/2016 zo dňa 15.5.2017, kde v bode 13. rozhodnutia NS SR uviedol, že náhrada nemajetkovej ujmy nespadá do povinného zmluvného poistenia. Súd sa s názorom žalovaného v 2. rade nestotožnil a mal za to, že uzatvorená zmluva o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v sebe zahŕňa aj poistenie nemajetkovej ujmy a žalobcovia ako poškodení si môžu uplatniť svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy priamo proti poisťovni, tu súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 9 Co/141/2014-86 zo dňa 30.6.2014, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24 Co/368/2016, 10 Co/566/2015, Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4 Co/658/2014, 6 Co/810/2014, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20 Co/183/2014, 17 Co /212/2015, Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 666/2016, III. ÚS 645/2015, I. ÚS 206/2015, I. ÚS 474/2016.

Súdny dvor (druhá komora) Európskej únie dňa 24. októbra 2013 rozsudkom vo veci C-22/12 rozhodol tak, že článok 3 ods. 1 smernice Rady 72/166/EHS z 24. 04. 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článok 1 ods. 1 a 2 druhej smernice Rady 84/5/EHS z 30. 12. 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. 05. 2005 a článok 1 prvý odsek tretej smernice Rady 90/232/EHS zo 14. 05. 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Súd vychádzajúc z rozsudku Súdneho dvora, konštatuje, že ak vnútroštátne právo umožňuje rodinným príslušníkom obete dopravnej nehody požadovať náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy, náhrada tejto ujmy musí byť krytá povinným zmluvným poistením motorového vozidla. Náhradu nemajetkovej ujmy pozostalým obetí dopravnej nehody slovenská právna úprava priznáva podľa ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti. Za stavu, že právo umožňuje žalobcom požadovať náhradu nemajetkovej ujmy, je dôvodný záver, že takáto náhrada nemajetkovej ujmy musí byť likvidovaná z povinného zmluvného poistenia. Ustanovenia vnútroštátneho práva je potrebné vykladať tak, aby sa dosiahol výsledok požadovaný smernicou, pričom ESD v rozsudku Haasová jednoznačne vyslovil ako je potrebné chápať pojem škoda, ktorý vykladá v zmysle škoda z dôvodu nemajetkovej ujmy. Súd je toho názoru, že žalovaný v 2. rade je v konaní pasívne vecne legitimovaný ako poisťiteľ, pretože pojem škoda použitý v zákone o povinnom zmluvnom poistení v ustanovení § 4 ods. 2 zákona, ktorý upravuje vecný rozsah poistného krytia v našom právnom prostredí, je potrebné vykladať eurokonformne. Rozhodujúci je v

danej veci rozsudok ESD C-22/12 vo veci Haasová a odkaz na prijaté tri európske smernice týkajúce sa povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, neskôr, v roku 2009 konsolidovaných smernicou 2009/103. K námietke nepriameho účinku smerníc súd uvádza, že táto charakteristika smerníc nič nemení na potrebe uplatňovania princípu prednosti práva ES pred národným poriadkom za každých okolností. Aj v prípade, že nedochádza k priamej aplikácii konkrétnej právnej normy ES, to znamená, keď sa na určitý právny prípad aplikuje norma vnútroštátna, mala by byť interpretovaná a použitá v súlade správam ES (tzv. nepriamy účinok práva ES; pozri prípad Von Colson a Kamann - rozsudok ESD z 10.04.1984 vo veci 14/82, prípad Marleasing - rozsudok ESD z 13.11.1990 vo veci C-106/89). Z judikatúry Európskeho súdneho dvora vyplýva, že členské štáty musia pri výkone svojich právomocí v tejto oblasti

rešpektovať právo Únie a že vnútroštátne ustanovenia ktoré upravujú náhradu škody pri dopravných nehodách spôsobených prevádzkou motorových vozidiel, nemôžu odňať smernici jej potrebný účinok (rozsudok ESD z 9. júna 2011 vo veci C-409/2009). Z bodu 55 označeného rozsudku ESD vo veci Haasová taktiež vyplýva, že pojem škody treba vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov. V danom bode totiž ESD nehovorí o samostatnom, od pojmu škoda oddelenom pojme nemajetkovej ujmy, ale hovorí o „škode z dôvodu nemajetkovej ujmy“. Z tohto slovného spojenia je zrejmé, že aj v prípade nemajetkovej ujmy ide o škodu. Nasledujúce body rozsudku ESD vo veci Haasová odpovedajú na námietky pojmovej a obsahovej odlišnosti práva na náhradu nemajetkovej ujmy a práva na náhradu škody (napr. systematike úpravy v Občianskom zákonníku a pod.) K takémuto poňatiu škody sa mimo iného hlásia aj princípy európskeho deliktálneho práva, ktoré definujú škodu ako majetkovú, alebo majetkovú ujmu na zákonom chránených záujmoch. Vetu za čiarkou vo výroku rozsudku ESD vo veci Haasová, ktorá stanovuje podmienku, za ktorej je náhrada nemajetkovej ujmy predmetom krytia z povinného poistenia „ ak vnútroštátne právo uplatniteľné vo veci samej upravuje jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu,“ neznamená, že ustanovenia § 11 a 13 slovenského Občianskeho zákonníka podľa ktorých súd prvého stupňa správne vec posúdil, sú týmto požadovaným „vnútroštátnym právom uplatňovaným na základe zodpovednosti za škodu“, skonštatoval ESD v bode 56 rozsudku vo veci Haasová. Za rozhodujúci pre uvedené konštatovanie považoval podľa bodu 59 fakt, že zodpovednosť poisteného vznikla na základe dopravnej nehody a mala občianskoprávnu povahu. Vo svetle uvedeného (eurokonformného) výkladu ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení potom platí, že náhrada škody z dôvodu nemajetkovej ujmy spadá do rozsahu krytia povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku, a preto je poisťiteľ zodpovednosti za škodu pasívne vecne legitimovaným subjektom, ktorému na základe § 15 ods. 1 veta prvá zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení vznikla povinnosť uhradiť škodu žalobcom. Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí I. ÚS 474/2016 zo dňa 17.8.2016 konštatoval, že Článok 3 ods. 1 smernice Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článok 1 ods. 1 a 2 druhej smernice Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, a článok 1 prvý odsek tretej smernice Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízky osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Hoci Súdny dvor viackrát zdôraznil, že nie je oprávnený vykladať ustanovenia vnútroštátneho práva, je zjavné, že vnútroštátne právo Slovenskej republiky prostredníctvom konkrétnych ustanovení OZ (§ 11 a § 13) umožňuje blízky osobám obetí usmrtených pri dopravných nehodách priznať náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá má byť krytá z povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V SR povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upravuje zákon č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého má žalovaný v 2. rade ako poisťovateľ oprávnenie vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky. Ústavný súd k uvedenému záveru dospel s prihliadnutím na samotný účel povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a súčasne zohľadňujúc zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný prevádzkou motorového vozidla, ako aj aplikujúci extenzívny výklad pojmu náhrada škody.

16. Žalobcovia v 1. až 3. rade sa žalobou domáhajú náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to žalobcovia v 1. a 2. rade každý z nich vo výške 50.000 eur a žalobca v 3. rade vo výške 30.000 eur z dôvodu, že žalovaný v 1. rade ako vodič motorového vozidla spôsobil dopravnú nehodu, ktorá mala tragické následky pre nebohého U. C., manžela žalobkyne v 1. rade a otca žalobcov v 2. a 3. rade. Úmrtím manžela a otca došlo k závažnému zásahu do práva na ochranu súkromia v zmysle ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka, do emocionálnej sféry všetkých pozostalých, pričom spôsobená ujma je nenapraviteľná, neodstrániteľná a trvalá a žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemôže byť namieste.

17. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s povinnosťami pôvodcu zásahu, stanovenými právnym poriadkom. Právo na ochranu osobnosti /tzv. osobnostné právo/ prináleží každej fyzickej osobe. Výpočet jednotlivých zákonom chránených zložiek osobnosti je v § 11 OZ uvedený len príkladom. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, či nezavinene, vedome alebo nevedome. Konanie odporkyne súd považoval za neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľov spôsobilý privodiť im ujmu osobnosti človeka. Navrhovatelia tak ako každý človek majú s poukazom na § 11 OZ právo na ochranu svojej osobnosti, svojho súkromia, pričom právo na ochranu súkromia zahŕňa široký rozsah života človeka - právo na ochranu intímneho života, citového života, priateľských vzťahov, rodinných vzťahov a podobne, do ktorého im odporkyňa zasiahla svojim konaním. V konaní bolo jednoznačne a bez pochybností preukázané, že odporkyňa v 1. rade bola uznaná vinnou, že dňa 17.11.2012 z nebanlivosti spôsobila smrť a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona, čím spáchala prečin usmrtenia, súd s poukazom na ustanovenie § 135 ods. 1 O.s.p. v občianskom súdnom konaní je vždy viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, je viazaný odsudzujúcim rozsudkom vyneseným v trestnom konaní, je viazaný výrokom trestného rozsudku, to znamená, že súd mal jednoznačne a bez pochybností za preukázané, že odporkyňa v 1. rade sa dopustila protiprávneho konania - spáchala prečin usmrtenia a z výroku o vine vyplýva, že nedala prednosť osobnému motorovému vozidlu idúcemu po hlavnej ceste, následkom čoho došlo k zrážke, odrazené vozidlo zachytilo U. F., ktorý utrpel zranenia nezlučiteľné so životom a na mieste im podľahol. V občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladanou Trestným zákonom / R 35/1993. /

18. S poukazom na dokazovanie vykonané v tomto konaní súd dospel k záveru, že bolo zasiahnuté výrazným spôsobom do práva na ochranu osobnosti žalobcov, pričom súčasťou práva na súkromie a rodinný život je i právo na spoložitie s inými osobami, najmä členmi rodiny. Súdna prax považuje za zásah do súkromia aj spôsobenie smrti niektorej z blízkych osôb tak ako je to dané v predmetnej prejednávanej veci, je nepochybné, že bol rozvrátený rodinný život žalobcov, do rodiny bola vnesená trauma, bolesť, smútok, strata manžela a otca je nenapraviteľná, nezabudnuteľná, bude ich sprevádzať po celý zvyšok ich života, budú musieť navždy žiť s pocitom a vedomím straty blízkej osoby, vzťahy medzi nebohým U. C. a žalobcami boli silné a intenzívne, všetci bývali až do dopravnej nehody v spoločnej domácnosti, viedli riadny rodinný život, trávili spolu voľný čas, víkendy, dovolenky, mali sa radi, žalobca v 3. rade hrával s nebohým futbal, smrť U. C. silne a intenzívne prežívajú všetci žalobcovia, žalobcovia tvorili s nebohým fungujúce rodinné spoločenstvo s dobre vyvinutými sociálnymi a citovanými väzbami, v dôsledku nečakanej smrti prežívajú pocity bolesti a smútku. Navždy stratili možnosť viesť s ním súkromný život a sú od jeho smrti ochudobnení o sféru prirodzených vzťahov s jedným z najbližších rodinných príslušníkov. Protiprávnym konaním prišlo k tak nezvratnej deštrukcii týchto medziľudských väzieb, tvoriacich základ a rámec súkromného života žalobcov a tým k zásahu do ich osobnostných práv. Vzniknutá trauma je zo života žalobcov fakticky neodstrániteľná. Zásah do osobnostných práv žalobcov dosahoval takú intenzitu, ktorá požíva právnu ochranu podľa citovaných zákonných ustanovení OZ. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ je samostatný právny prostriedok ochrany fyzickej osoby výnimočného charakteru v tom zmysle, že jeho použitie prichádza do úvahy len v tých kvalifikovaných prípadoch, keď morálna satisfakcia by sa nezdała postačujúca, to je jediná podmienka priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Závažnosť ujmy treba posudzovať aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, ktoré vznikli. Titulom náhrady nemajetkovej ujmy žalobcovia v 1. a 2. rade požadovali zaplatenie sumy 50.000 eur a žalobca v

3. rade sumu 30.000 eur, výšku nemajetkovej ujmy určuje súd na základe voľnej úvahy, pri rozhodovaní berie do úvahy závažnosť ujmy, ku ktorej došlo a okolnosti, za ktorých k ujme došlo. Súd súhlasí s tým, že došlo k vážnemu a výraznému zásahu do osobnostných práv navrhovateľov, výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a zaviazal žalovaného v 2. rade zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade náhradu nemajetkovej ujmy každému z nich vo výške 25.000 eur a žalobcovi v 3. rade vo výške 15.000 eur a vo zvyšnej časti náhrady nemajetkovej ujmy súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a to z nasledovných dôvodov. Ustanovenie § 13 ods. 3 OZ určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch súdom neustanovuje zákon žiadne medze. Priznanú sumu súd považoval za primeranú, pričom prihliadol na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy, ktorú v danom prípade považoval za veľmi závažnú, intenzívnu a v podstate stále pretrvávajúcu, pretože strata manžela a strata rodiča je neodstrániteľná a nenapraviteľná ujma. Súd nepriznal všetkým žalobcom rovnakú sumu, sami žalobcovia si uplatnili rozdielnu výšku náhrady nemajetkovej ujmy, ich právny zástupca to odôvodnil tým, že sa jedná subjektívny pocit žalobcov, ako subjektívne ten ktorý z nich citovú ujmu pociťuje, pričom u žalobcu v 2. rade sa jedná o intenzívnejšie pociťovanie ujmy, v konaní bolo preukázané, že žalobca v 2. rade sa liečil v psychiatrickej ambulancii, užíval lieky, diagnostikovali mu cukrovku prvého typu, je pravdepodobné, že toto ochorenie sa u neho prejavilo zo stresu. Sám uviedol, že otec bol najlepší, hrávali sa spolu, venoval sa jemu aj bratovi, učil sa s nimi, viedol ich k športu, k štúdiu, venoval im svoj voľný čas. Cez prázdniny chodili k moru, cez víkendy k starým rodičom, trávili čas ako rodina, chodievali na vinicu, dal si vytetovať otcovu podobizeň. Jeho stratu pociťuje stále rovnako, vnútorne trpí stále každý deň, aj keď to navonok možno nie je vidieť. Žalobca v 3. rade uviedol, že otec ho viedol k športu, hrávali spolu futbal, trávili čas s rodinou, stratu otca pociťuje ťažko, okrem svojej bolesti znáša aj bolesť mamy a brata, oveľa ťažšie by to zvládol, keby nemal priateľku. Súd vzal do úvahy aj tú skutočnosť, že nebohý U. C. zabezpečoval rodinu aj finančne, popri vykonávaní podnikateľskej činnosti sa zamestnal aj v Rakúsku, žalobkyňa bola jeho zamestnankyňou, po jeho smrti došlo k zániku živnosti, dôsledkom čoho bola aj strata príjmu pre žalobkyňu, obaja žalobcovia v 2. a 3. rade boli v čase nehody študentmi, nemali žiaden príjem, obaja boli odkázaní na výživu od svojich rodičov, takže rodina utrpela nielen citovú ujmu, ale aj finančnú ujmu. Nebohý U. C. v čase nehody mal 47 rokov, žalobcovia sa doteraz so smrťou manžela a otca nevyrovnali, chýba im, vyplýva to z ich výpovedí, je otáznave, či sa vôbec dá s takouto udalosťou v živote človeka vôbec vyrovnáť. Žalobkyňa prežila so svojim manželom 22 rokov v manželstve, založili si a vybudovali fungujúcu rodinu, mali sa radi, uviedla, že mali neskutočne dobrý vzťah, bol pre ňu manželom, otcom aj bratom, bude jej chýbať do konca života, milovali sa, plánovali, že pôjdu za ním do Rakúska, mali veľmi dobrý život, manžel bol rodinne založený, pomáhal je s deťmi, chodievali na dovolenky s deťmi, na výlety cez víkendy, viedol k športu synov. K okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo súd poukazuje na trestný rozsudok, z ktorého vyplýva, že žalovaný v 1. rade bol právoplatným trestným rozsudkom uznaný vinným z prečinu usmrtenia U. C., keď ako zamestnanec spoločnosti Eurotechnic s.r.o. spôsobil z nedbanlivosti dopravnú nehodu, následkom ktorej zahynul U. C., tým bola preukázaná zodpovednosť spoločnosti Eurotechnic s.r.o. za neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti žalobcov, zodpovednosť je objektívnou zodpovednosťou, bez ohľadu na zavinenie, súd zobral do úvahy aj správanie sa samotnej dotknutej osoby, ktoré je pri neoprávnenom zásahu právne významné a vyhodnotil ho tak, že nebohý U. C. nijakým spôsobom nevyvolal a nezapríčinil dopravnú nehodu, bol jej obeťou. Suma 25.000 eur a 15.000 eur zodpovedá aj rozsudkom súdov v obdobných veciach napr. rozsudok NS SR sp.zn. 4 Cdo139/2011. Primárnym významom nemajetkovej ujmy je satisfakčná funkcia, teda vyvážiť, resp. zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu, pretože nemajetková ujma vzniknutá porušením osobnostných práva sa vo všeobecnom zmysle slova ani nedá odškodniť a rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je možné ani presne kvantifikovať a vyčíslieť.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Náhrada trov konania je nerozlučne spojená so sporovým konaním a vyplýva z jeho povahy, keď strany sporu stoja proti sebe a je namieste, aby strana, ktorá v spore so svojim nárokom zvíťazila, dostala ňou vynaložené trovy nahradené od protistrany. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu, je

teda okolnosť, ktorá určuje nárok na náhradu trov. Porazenej strane tak potom vzniká povinnosť nahradiť trovy konania víťaznej strane. Zásada úspechu v spore je premietnutá v ust. § 255 CSP ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov. „Úspech vo veci“ vždy súd skúma, čo do právneho základu veci a do výšky priznaného nároku. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa budú naďalej generálnym dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania, použitie ust. § 257 CSP musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (R 34/1982). K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo k určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom toho konania alebo charakterom procesnej situácie. Pri posudzovaní dôvodov osobitného zreteľa súd vždy prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu (teda nielen strany, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním trov konania dotknutá a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964). Pokiaľ ide o postoj strán v konaní, súd prihliada najmä na to, ako si strany plnili svoje procesné povinnosti. Mal by prihliadnuť aj na to, či strana uviedla skutočnosti a dôkazy už pri prvom úkone, ktorý jej patril, s výnimkou tých, ktoré uplatniť nemohla. Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmiernovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (nález ÚS ČR I.ÚS 2862/07). Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná alebo, že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia akou jej protistrany. Hranice sudcovskej úvahy, či sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnému účastníkovi pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania (§ 255 ods. 1 CSP). Priamo z textu zákonného ustanovenia vyplýva, že súd by mal podľa neho rozhodovať iba vo výnimočných prípadoch. Žalobcovia sa v predmetom konaní domáhali voči žalovanému v 1. rade titulom nemajetkovej ujmy spôsobenej neoprávneným zásahom do jeho osobnostných práv zaplattenia sumy 130.000 eur. Žalovaný sa bránil tým, že v konaní nie je pasívne vecne legitimovaný, že sa jednalo o pracovnú cestu. Žalobcovia pri podaní žaloby takýmito informáciami nedisponovali, v čase podania žaloby žalobcovia v podstate správne zažalovali všetkých troch žalovaných, nebolo zrejmé, či sa jednalo o služobnú cestu alebo nie, táto skutočnosť bola preukázaná až výsluchmi svedkov na pojednávaní dňa 4.10.2017. V čase podania žaloby nebol právoplatný trestný rozsudok. Za dôvody hodné osobitného zreteľa súd považoval tieto skutočnosti a nepovažoval za spravodlivé, priznať žalovanému v 1. rade náhradu trov konania, ktoré by mali platiť žalobcovia s poukazom na skutkové okolnosti veci a na to, že došlo k spáchaniu prečinu usmrtenia. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade súd rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, pretože aj strana žalobcov, aj strana žalovaného v 2. rade mala vo veci úspech len čiastočný, keď žalobcom bola priznaná nemajetková ujma 65. 000 eur spolu, avšak nie v takej výške ako si ju uplatňovali v podanej žalobe, keď žiadali náhradu nemajetkovej ujmy spolu vo výške 130.000 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Nitre prostredníctvom Okresného súdu Nitra (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.